

— Naar den ærede Minister saa til sidst fremkommer med den Udtalelse, at hvis man nu ikke vil gaa videre her, vil det medføre et Underskud, tillader jeg mig, efter alt, hvad der foreligger, at tvivle derom. Men saa tilføjede den ærede Minister, at han vil være nødt til paa Tillægsbevillingsloven at foreslaa dette Beløb dækket. Ja, det er en Udtalelse, som kan medføre en hel Del Misforstaaelser for mange Embedsmænds Vedkommende, og jeg ser ikke rettere, end at det er en Udtalelse, der rummer en ikke saa ringe Fare, thi Følgen vil blive den, at naar en Embedsmand i et enkelt Aar ikke kan komme ud af det med sit Kontorholdsvederlag, har han ikke andet at gøre end at indgive et Andragende til Justitsministeren, og saa bliver hans Underskud efterbevilget paa Tillægsbevillingsloven. Paa den anden Side er man sikker paa, at naar Kontorholdsvederlaget viser sig at være for højt, saa kan han ifølge Justitsministerens Cirkulære putte Overskuddet i sin egen Lomme. Jeg tror, at den Vej, som det vil være rigtigst at gaa, er den, at man saa søger at faa Kontorholdsvederlaget fastsat paa sædvanlig Maade ekstraordinært. Jeg kan ikke se rettere end, at Udvalget har vist al mulig Imødekommen, ikke alene for det omtalte Embedes Vedkommende, men ogsaa i øvrigt ved Behandlingen af Kontorholdsloven, idet Udvalget med stor Varsomhed er gaaet til at foreslaa Nedsættelse, og jeg tror ikke, at den ærede Justitsminister, naar man ser hen til Fremtiden, har gjort vel i at stille sit Ændringsforslag, da Udvalget har stillet sig saa velvilligt over for de foreliggende Tilfælde, som det paa nogen Maade kan forlanges.

Justitsministeren (Rump): Jeg skal søge at fatte mig saa kort som muligt i Anledning af, hvad den ærede Ordførers nys anførte, som jo ikke kan ventes at faa praktiske Følger. Hvad den store Imødekommen angaar, som er vist mig med Hensyn til Lovforslaget, er jeg meget vel tilfreds med, at man har kunnet tage det uforandret paa Grundlag af, hvad der hidtil har foreligget, men paa den anden Side turde dette vel ogsaa være et Vidnesbyrd om, at der fra Justitsministeriets Side drages megen Omsorg for at varetage Statskassens Tarv, saa at man ikke forlanger bevilget mere, end hvad der virkelig er nødvendigt. Den ærede Ordfører dvælede ved min Henviisning til Tillægsbevillingsloven. Min Bemærkning derom fremkom ganske naturlig, fordi der paa Tillægs-

bevillingslovsforslaget i Aar er foreslaaet, hvad jeg haaber ogsaa vil blive bevilget, et Beløb af nogle Tusinde — jeg husker ikke i Øjeblikket hvor mange, men jeg tror mellem 3 og 4000 Kr. — til Dækning af det Underskud, som Retsbetjenten har haft i de sidste 5 Aar som en ganske naturlig Følge af Forretningernes uforholdsmæssige Stigning, og Ministeriet er gaaet ud fra, og det gaar jeg fremdeles ud fra, at det ikke kan være Rigsdagens Mening, at han skal betale det af sin egen Lomme. Men deraf, at noget saadant sker i et ekstraordinært Tilfælde, følger ikke, at man da kommer ind paa en ny Praksis. Jeg skal for mit Vedkommende sige, at det ikke kunde falde mig ind at fremkomme med et saadant Forslag, fordi en Retsbetjent har haft et Underskud af nogle Hundrede Kroner; det vilde jeg ikke gøre. Men hvis Rigsdagen for de forløbne 4 Aars Vedkommende tilstaar Retsbetjenten det foreslaaede Tillæg, maa jeg naturligvis ogsaa have det for det 5te Aars Vedkommende og saa for Fremtidens Vedkommende henvise til, at der, hvis det fremdeles viser sig, at han paa Grund af Forretningernes Stigning faar et Underskud, der løber op til Tusinder, maa gøres en Undtagelse for Esbjergs Vedkommende. Men jeg kan forsikre den ærede Ordfører, at, fordi noget saadant sker for Esbjergs Vedkommende, vil det ikke være et Motiv for mig til at skaffe en Retsbetjent Dækning for mindre Overskridelser, for hvilke han maaske paa anden Maade, gennem Kopipenge og deslige, kan have faaet Erstatning. Der er ikke Grund til at dvæle ved det formelle, thi den Maade, hvorpaa Andragendet er kommet frem, er ganske uvæsentlig. At Retsbetjenten, naar han skal gøre Indberetning om Embedsforhold til Indenrigsministeriet, med det samme klager til dette Ministerium over, at Kontorholdsvederlaget ikke kan slaa til, og at jeg ikke venter, indtil jeg har faaet et formelt Andragende fra ham selv, men tager dette som Udgangspunkt, er ganske naturligt. I Indberetningen er der heller ikke opstillet noget Regnestykke, der er kun givet en Meddelelse for et enkelt Kvartal i 1896 og for et enkelt Kvartal i 1897 om, hvor meget Forretningerne ere stegne, og saa har Justitsministeriet paa Grundlag heraf paalagt Retsbetjenten ved Udgangen af 1897 at angive detailleret, hvilke Forretninger og hvilke Udgifter han har haft i 1897 sammenlignet med 1896. Hvad nu dette Underskuds Størrelse angaar, kunde Underskuddet meget godt forstaaes som regn-